

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1663/2025-8

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirne Maržić, predsjednika vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvjestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja OLMA d.d. u stečaju, OIB 35476351417, Zagreb, Huzjanova ulica 10, kojeg zastupa punomoćnica Korana Ferdelji, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika B2 KAPITAL d.o.o., OIB 57509775367, Zagreb, Radnička cesta 41, radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine, odlučujući o tuženikovoj i tužiteljevoj žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1530/2024 od 7. ožujka 2025., u sjednici vijeća održanoj 30. rujna 2026.

r i j e š i o j e

I. Ukida se presuda i rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1530/2024 od 7. ožujka 2025. i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima postupka nastalim u povodu pravnog lijeka prvostupanjski sud odlučiti će u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu u točki I. izreke utvrđeno je osnovanim osporavanje tražbine II. višeg isplatnog reda tuženika B2 KAPITAL d.o.o., OIB 57509775367, Zagreb, Radnička cesta 41, u iznosu od 31.749,63 eur u stečajnom postupku nad tužiteljem OLMA d.d. u stečaju, OIB 35476351417, Huzjanova 10, Zagreb, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-2737/2021. U točki II. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 6.253,75 eur zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 28. veljače 2025. pa do isplate, po odgovarajućoj kamatnoj stopi. U točki III. izreke odbijen je zahtjev tužitelja za isplatu parničnog troška u iznosu od 14.800,63 eur.

Rješenjem je utvrđeno da je tužba povučena za iznos od 329.504,40 eur.

2. Iz obrazloženja proizlazi kako je sud utvrdio da se radi o solemniziranoj privatnoj ispravi izdanoj 30. siječnja 2012. i da tražbina utvrđena takovom ispravom zastarijeva u smislu zakonske odredbe iz čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22; dalje: ZOO), za deset godina od dana izdavanja. Sud nije prihvatio prigovore tuženika da je predmetna tražbina dospjela 9. lipnja 2015. jer je tada, kako tuženik navodi i na koju okolnost je predlagao saslušanje svjedoka, dospjela tražbina koju zadužnica osigurava. Sud je primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a. Zakona o parničnom postupku, „Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.; dalje: ZPP) odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan. O troškovima postupka odlučio je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a.

3. Presudu tuženik pobija u cijelosti iz svih zakonom predviđenih razloga. U bitnome navodi da se iz razloga navedenih u obrazloženju presude može iščitati da je sudu sporno od kada teče zastarni rok za zadužnicu i da li zadužnica osigurava tražbinu iz osnovnog pravnog posla, tj. Ugovora o kreditu. Sud međutim, uopće ne obrazlaže koja je to točno pravila o teretu dokazivanja primijenio i na koji način, što obrazloženje pobijanog rješenja čini nerazumljivim i manjkavim, čime je ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Osobito je nejasno kako je uopće moguće utvrđivati činjenice kad je pitanje o početku tijeka zastarnog roka isključivo pravno pitanje. Navodi da je na okolnost povezanosti zadužnice i osnovnog pravnog posla, predložio saslušanje svjedoka Željke Topić, korisnice kredita te potpisnika zadužnice Ante Topića i Stipe Topića koji je ujedno sudužnik po Ugovoru o kreditu te je bio i član uprave i osoba zadužena za zastupanje društva Olma d.d. Navedeni prijedlog sud je neosnovano odbio, uz obrazloženje da „je sadržaj pisane isprave dokaz o svemu što je ugovoreno odnosno određeno u samoj ispravi, a iznimno se te činjenice utvrđuju saslušanjem svjedoka ili stranaka u postupku. Iz sadržaja zadužnice proizlazi da osigurava tražbinu u iznosu od 220.000,00 eur po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja, uvećano za redovnu kamatu po stopi od 6,15% godišnje, fiksna 1 godine od dana sklapanja pravnog posla, kasnije promjenjiva. Tražbina iz ugovora o kreditu je identična tražbini iz zadužnice, a uz to je datum sklapanja ugovora o kreditu identičan datumu izdavanja zadužnice (razlika je jedino u datumu solemnizacije, i to se radi o razmaku od svega pet dana). Dakle, previše elemenata se podudara na okolnost da se radi o istoj tražbini, da bi sud samo tako olako zaključio da nema nikakvih dokaza o povezanosti zadužnice i osnovnog pravnog posla. Štoviše, sud se uopće ne referira na navedene okolnosti u obrazloženju pobijanog rješenja, već samo olako zaključuje da tuženik nije dokazao postojanje takvog pravnog posla. Posljedično takvom postupanju, u obrazloženju pobijanog rješenja nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama, tj. činjenici da zadužnica potječe odnosno osigurava tražbinu iz osnovnog pravnog posla, tj. ugovora o kreditu. Da je sud utvrdio navedeno, tada ne bi bilo dvojbe oko utvrđivanja datuma od kojeg počinje teći zastarni rok, a to je datum dospeljeća tražbine iz ugovora o kreditu. Time je također ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Nadalje je posve nelogično i proizvoljno shvaćanje suda da zakon ne propisuje dospelost kao trenutak početka tijeka zastare??? Kako je životno i pravno moguće zahtijevati naplatu bilo koje tražbine prije dospelosti? Navedeno shvaćanje je protivno i čl. 215. st. 1. ZOO-a: „Zastara

počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano“, odnosno čl. 214. st. 2. ZOO-a: „Zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze.“ Iz same zakonske odredbe jasno proizlazi da ispunjenje tražbine nije bilo moguće zahtijevati u trenutku izdavanja zadužnice, kako to proizlazi iz obrazloženja pobijane presude, jer u tom trenutku tražbina nije niti dospjela. Poziva se na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revd-4418/2024 od 3. prosinca 2024., Rev 2260/2017 od 14. studenog 2017., Revd 1395/2022 od 4. svibnja 2022., Rev 732/2023 od 9. travnja 2024. Predlaže ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. U odgovoru na tuženikovu žalbu tužitelj osporava žalbene navode i predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

5. Tužitelj pobija presudu u točki III. izreke (odluku o trošku) i rješenje u cijelosti iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da rješenje je u cijelosti neosnovano jer tužitelj niti u jednom trenutku niti putem podneska niti na ročištu od 31. siječnja 2025. nije povukao svoj tužbeni zahtjev. Upravo suprotno, tužitelj je u svom podnesku kao i na ročištu naglašavao kako je točkom 13. rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2737/2021 od 28. lipnja 2024. stečajna upraviteljica upućena u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine prijavljene u visini 361.254,03 EUR, a koje rješenje je postalo pravomoćno slijedom čega je prvostupanjski sud eventualno po dostavi tuženika dokaza da je povukao prijavu tražbine u stečajnom postupku 18. rujna 2024. trebao donijeti u tom dijelu presudu radi priznanja tužbe za iznos od 329.504,40 EUR. Prvostupanjski sud je donio i pogrešnu odluku o naknadi troškova parničnog postupka u točki III. izreke kojom je odbio tužitelja sa zahtjevom za isplatu iznosa od 14.800,63 eur. Predlaže da ovaj sud ukine pobijano rješenje, podredno preinači na način da donese presudu kojom se usvaja u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja uz nalog tuženiku za naknadu troškova tužitelju za daljnjih 15.450,97 eur.

6. Žalbe su osnovane.

7. Pobijana presuda i rješenje ispitani su na temelju odredbe čl. 365. st. 2. i čl. 381. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

8. Predmet spora je tužba radi utvrđenja osnovanim osporavanja tražbine II. višeg isplatnog reda tuženika B2 kapital d.o.o., OIB 57509775367, prijavljene u stečajnom postupku koji se provodi nad tužiteljem pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem St-2737/2021.

9. Sud nije prihvatio prigovore tuženika da je predmetna tražbina dospjela 9. lipnja 2015. jer je tada, kako navodi, dospjela tražbina koju zadužnica osigurava, budući da to ne proizlazi iz odredbe mjerodavnog prava (čl. 233. st. 1. ZOO-a),

prema kojoj Zakon jasno određuje zastarni rok od 10 godina, s time da ne propisuje dospelost kao trenutak početka tijeka zastare.

10. Žalbeni navodi tuženika da je počinjena bitna povreda odredba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer presuda nema razloga o odlučnim činjenicama i da je sud pogrešno primijenio pravila o teretu dokazivanja, su osnovani.

11. Prema odredbi čl. 221.a ZPP-a o postojanju, odnosno nepostojanju činjenice primjenom pravila o teretu dokazivanja, sud zaključuje tek ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu. Dakle, da bi se mogla primijeniti odredba čl. 221.a ZPP-a moraju biti ispunjene dvije pretpostavke: da je sud izveo (predložene) dokaze i da na temelju izvedenih dokaza sa sigurnošću ne može utvrditi postojanje neke (odlučne) činjenice. U takvoj procesnopravnoj situaciji kada sud nije izveo sve dokaze kojima bi se utvrdilo postojanje, odnosno nepostojanje odlučnih činjenica, nije u mogućnosti primijeniti odredbu čl. 221.a ZPP-a koju je sud pogrešno primijenio.

12. Na tražbinu iz zadužnice koja je privatna isprava i na kojoj je potpis dužnika samo ovjeren kod javnog bilježnika (i koja nije potvrđena od javnog bilježnika - solemnizirana) primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 371. ZOO/91 (sada čl. 225. ZOO/05), dok se na tražbine iz zadužnice koje su potvrđene kod javnog bilježnika (solemnizirane) primjenjuje zastarni rok od 10 godina iz čl. 379. ZOO/91 (sada čl. 233. ZOO/05).

13. Prema odredbi čl. 215. st. 1. ZOO-a zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

14. Rokovi početka zastare iz zadužnice koja je izdana u svrhu osnovnog pravnog posla računaju od dana dospelja potraživanja iz osnovnog pravnog posla koji se osigurava zadužnicom odnosno od dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze (odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 2260/17-2 od 14. studenoga 2017., Rev-732/2023-2 od 9. travnja 2024.).

15. S obzirom na to da zbog pogrešnog pravnog pristupa sud nije ocijenio sve isprave u spisu i proveo predložene dokaze saslušanjem svjedoka Željke Topić (korisnice kredita), te potpisnika zadužnice Ante Topića i Stipe Topića na okolnost jesu li sporna zadužnica i Ugovor o namjenskom kreditu od 23. prosinca 2011. povezani, odnosno je li zadužnica izdana kao osiguranje Ugovoru o namjenskom kreditu od 23. prosinca 2011., kao i je li tražbina dospjela 9. lipnja 2015., kako to tvrdi tuženik, kako bi se mogao utvrditi početak tijeka zastare.

16. Naime, zadužnica predstavlja sredstvo prisile prema dužniku da ispuni svoju obvezu iz osnovnog pravnog posla, u konkretnom slučaju ugovora o kreditu ukoliko se to u postupku utvrdi i podnosi se na naplatu (dospijeva) tek ako dužnik ne bi ispunio tu svoju obvezu iz tog osnovnog posla. Pritom osnovano žalitelj navodi da sud pogrešno zaključuje bi se početak roka zastare računao od dana ovjere potpisa na zadužnici. Takvo shvaćanje suda dovelo bi do toga da se time gubi cilj i svrha tog sredstva osiguranja dužne tražbine koja se tom zadužnicom osigurava.

17. Kako je sud zbog pogrešnog pravnog pristupa i time pogrešne primjene materijalnog prava, činjenično stanje nepotpuno utvrdio u svezi okolnosti kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze odnosno kada je dospjela sporna obveza, a nema mogućnosti za postupanje na temelju odredbe čl. 373.a ZPP-a. presuda se za sada ne može ispitati, odnosno osnovanost osporavanja sporne tražbine II. višeg isplatnog reda, pa su u vezi s tim osnovani tuženikovi žalbeni navodi.

18. Slijedom navedenog, pobijana presuda je ukinuta je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 .t. 11. ZPP-a kao i odluka o parničnim troškovima sadržana u točkama II. i III. izreke na koje se žale tužitelj i tuženik i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje (čl. 369. st. 1. i čl. 370. ZPP-a).

19. Tužiteljeva žalba na rješenje kojim je utvrđeno da je tužba povučena za utvrđenje osnovanosti osporene tražbine u II. višem isplatnom redu u iznosu od 329.504,40 eur je također osnovana. Tužitelj pravilno navodi da je rješenje doneseno uz pogrešnu primjenu materijalnog prava iz odredbe čl. 193. st.2. ZPP-a.

20. Naime, tužitelj nije povukao zahtjev za utvrđenje osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 329.504,40 eur što je vidljivo iz podneska i zapisnika s održanog ročišta 31. siječnja 2025., stoga je prvostupanjski sud bio dužan meritorno odlučiti i o tom dijelu tužbenog zahtjeva, te je iz tih razloga potrebno ukinuti i pobijano rješenje i vratiti na ponovno suđenje.

21. O troškovima žalbenog postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 166. st. 3. ZPP-a (točka II. izreke ovog rješenja).

22. Prvostupanjski sud će u ponovljenom postupku izvesti i ocijeniti predložene dokaze, jer je izvođenje tih dokaza svrsishodno radi utvrđivanja odlučne činjenice dospijeca sporne obveze, te će pravilno ocijeniti prigovor zastare i o cijelom tužbenom zahtjevu za utvrđenje osnovanim osporene tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 361.254,03 eur donijeti pravilnu i zakonitu odluku, uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

Zagreb, 30. rujna 2026.

Predsjednik vijeća
Mirna Maržić

Broj zapisa: **9-3088d-eb5d1**

Kontrolni broj: **0dcf1-8cbfa-34c93**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.